

Верховна Рада України на пленарному засіданні 22 травня прийняла сім законів, тринадцять законопроектів та три постанови

В цілому прийнято закони:

► Закон України про внесення змін до статті 8 Закону України «Про критичну інфраструктуру» (щодо врегулювання спорів, предметом яких є право власності держави на об'єкти критичної інфраструктури, що перебувають у державній власності) (реєстр. № 8316);

► Закон України про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення системи початкової загальної-ської підготовки (реєстр. № 11092);

► Закон України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту інтересів власників земельних часток (паїв), а також застосування адміністративної процедури у сфері земельних відносин (реєстр. № 11150);

► Закон України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації норм європейського законодавства з питань роумінгу (реєстр. № 10265);

► Закон України про внесення змін до деяких законів України щодо вирішення нагальних питань у сфері охорони здоров'я та соціальної сфері (з урахуванням пропозицій Президента України) (реєстр. № 10094);

► Закон України про внесення змін до деяких законів України щодо уточнення діяльності Українського інституту книги з підтримки розповсюджувачів видавничої продукції та надання державної допомоги на придбання книг (з урахуванням пропозицій головного комітету) (реєстр. № 11251);

► Закон України про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення у зв'язку з ратифікацією Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами (Стамбульська конвенція) (реєстр. № 8329).

Прийнято за основу проекти законів:

► Проект Закону про хміль та хмелепродукти (реєстр. № 9234-д);

► Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання діяльності у сфері охорони життя та пошуку і рятування людей на морі (реєстр. № 9283);

► Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування повноважень центральних органів виконавчої влади у сфері промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці, поводження з вибуховими матеріалами, здійснення державного гірничого нагляду, здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог законодавства про працю та зайнятість населення (реєстр. № 9219);

► Проект Закону про внесення змін до частини першої статті 14 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» (реєстр. № 11168);

► Проект Закону про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо проведення освідчення та експертизи, укладення угоди про примирення та кримінальних проваджень у формі приватного обвинувачення у зв'язку з ратифікацією Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та

боротьбу із цими явищами (Стамбульська конвенція) (реєстр. № 10420);

► Проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Кримінального кодексу України щодо запровадження відповідальності за порушення вимог щодо утримання та експлуатації об'єктів фонду захисних споруд цивільного захисту (реєстр. № 9362-1);

► Проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за використання публічних коштів посадовими особами розпорядниками та одержувачами коштів державного та місцевих бюджетів, підприємств державного та комунального сектора економіки (реєстр. № 10255);

► Проект Закону про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України для виправлення недоліків технічного характеру (реєстр. № 10274);

► Проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за дрібне викрадення чужого майна (законопроект прийнято за основу з доопрацюванням положень відповідно до ч. 1 ст. 116) (реєстр. № 11068);

► Проект Закону про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за незаконну діяльність у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів під час дії воєнного стану (реєстр. № 10236);

► Проект Закону про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо встановлення відповідальності за електронно-комунікаційне шахрайство (законопроект прийнято за основу з доопрацюванням положень відповідно до ч. 1 ст. 116) (реєстр. № 10190);

► Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про Національну гвардію України» щодо вдосконалення правових засад застосування заходів примусу військовослужбовцями Національної гвардії України (реєстр. № 10311);

► Проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо повноважень інспекторів з паркування у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху (законопроект прийнято за основу з доопрацюванням положень відповідно до ч. 1 ст. 116) (реєстр. № 9092-3);

Прийнято постанови:

► Постанова Верховної Ради України про внесення змін до порядку денного одинадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання;

► Постанова Верховної Ради України про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань використання коштів державного бюджету України, спрямованих на облаштування фортифікаційних споруд та інженерних загороджень на лінії зіткнення, а також на виготовлення та закупівлю безпilotних літальних апаратів для військових частин та підрозділів Збройних Сил України та інших утворених, відповідно до законів України, військових формувань (з урахуванням пропозицій головного комітету) (реєстр. № 11282);

► Постанова про звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування можливих порушень законодавства України при здійсненні публічних закупівель під час дії воєнного стану за шість місяців діяльності (реєстр. № 10455).

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.

Фото rada.gov.ua.

Марина БАРДИНА:
Тих, хто чинить
домашнє насильство,
відправлятимуть
на корекційні
програми

**Закон
про єдину
роумінгову зону
з ЄС прийнято,
— Комітет з
питань
цифрової
трансформації**

► СТОР. 3

Закон України

**Про внесення змін до деяких
законодавчих актів України
щодо регулювання праці
домашніх працівників**

► СТОР. 7-8

Верховна Рада України прийняла закони:

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та інших законів України у зв'язку з ратифікацією Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами

Верховна Рада України прийняла Закон України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та інших законів України у зв'язку з ратифікацією Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами» (№ 8329).

Прийнятим актом норми Кодексу України про адміністративні правопорушення та Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» проводяться у відповідність до положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цим явищем та вдосконалення процесуального порядку розгляду таких справ.

Серед іншого, під час розгляду справ про адміністративні правопорушення, пов'язаних із домашнім насильством, насильством за ознакою статі, суди вирішуватимуть питання про направлення осіб на проходження програми для кривдників з обов'язковим обґрунтуванням

такого рішення у постанові про адміністративне правопорушення за цією категорією справ.

Обмежується можливість засудження звільнення від адміністративної відповідальності при

малозначності правопорушення щодо правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством.

Передбачається збільшення до 12 годин строку адміністративного затримання осіб у випадках вчинення ними домашнього насильства, насильства за ознакою статі або невиконання термінового заборонного припису, у необхідних випадках, для встановлення особи або з'ясування обставин правопорушення.

Крім того, чітко розмежується адміністративна відповідальність за «сексуальне домагання» з кримінальною відповідальністю за «сексуальне насильство».

А також прямо передбачається визнавати дітей—свідків правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством та насильством за ознакою статі, потерпілими.

Прийняття цього законопроекту сприятиме запобіганню домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту потерпілих, зокрема, дітей та корекції поведінки кривдника.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.
Фото rada.gov.ua

Коментар до закону

Марина БАРДИНА: Тих, хто чинить домашнє насильство, відправлятимуть на корекційні програми

Український Парламент продовжує роботу в напрямку протидії домашньому насильству. З прийняттям у другому читанні законопроекту № 8329 в нашій державі вводиться норма про обов'язкове направлення кривдників, тобто тих, хто чинить домашнє насильство, на корекційні програми.

Про це розповіла народна депутатка від «Слуги Народу», лідерка руху «Зе! Жінки» Марина Бардіна.

«Ратифікувавши європейську конвенцію запобігання домашньому насильству, Україна зобов'язалася адаптувати своє законодавство, і Верховна Рада України тепер ухвалює низку законів, щоб захистити всіх членів українських родин від домашнього насильства. Саме на це спрямований законопроект № 8329, у якому з'явилася важлива норма — це направлення кривдників, лю-

дей, що вчиняють домашнє насильство, на корекційні програми. Це захід з превенції, тобто запобігання майбутніх випадків вчинення домашнього насильства», — зазначила парламентарій.

Вона додала, що прийнятий документ також передбачає захист жертв сексуальних домагань.

«За сексуальні домагання встановлюється відповідальність у вигляді арешту чи вип-

равних робіт. Тепер люди, які стають жертвами сексуальних домагань, можуть звертатися до правоохоронних органів, зокрема в електронному вигляді. Правоохоронці матимуть законні підстави відкривати провадження, розслідувати та притягувати порушників до відповідальності», — наголосила народна депутатка.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.
Фото rada.gov.ua

Про військову підготовку громадян України

Верховна Рада України прийняла у другому читанні та в цілому проєкт Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення системи початкової загальновійськової підготовки (реєстр. № 11092).

Метою є приведення у відповідність чинних законів України щодо визначення поняття системи підготовки громадян України до військової служби та її складників.

Прийнятим актом вносяться зміни до законів України: «Про

військовий обов'язок і військову службу», «Про оборону України», «Про освіту», «Про основи національного спротиву».

Закон забезпечить уникнення колізії норм права щодо системи підготовки, яка здійснюється шляхом вивчення навчального

предмету «Захист України», а також оновлення підходів до його викладання, що сприятиме формуванню суспільства відповідальних громадян України, які обізнані щодо дій, необхідних для забезпечення власної безпеки та безпеки інших людей у

надзвичайних ситуаціях мирного та воєнного часу й мають високий рівень оборонної свідомості. Також документ сприятиме стереотипізації ролі гендеру в питаннях захисту України.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.

Коментар до закону

Ірина БОРЗОВА: Обов'язковим елементом початкової загальновійськової підготовки буде посилення патріотичного виховання

Український Парламент розглянув та прийняв у другому читанні законопроект № 11092, який спрямований на вдосконалення системи початкової загальновійськової підготовки, а також посилення патріотичного виховання і підвищення національної свідомості.

Про це розповіла народна депутатка, членкиня Комітету з питань молоді і спорту Ірина Борзова.

«Прийнятий документ передбачає, що всі школярі з 10 класу, а також ліцеїсти, студенти, які навчаються у закладах профтехосвіти, будуть вивчати предмет «Захист України», де отримають базові навички, необхідні кожному громадянину України для того, щоб зберегти своє життя, здоров'я, бути готовим до спротиву», — зазначила парламентарій.

Законопроект також скасовує розподіл у навчанні для хлопців

і дівчат під час вивчення предмета «Захист України», даючи змогу всім на рівних навчатися поведінки зі зброєю, тактичної медицини тощо.

Нові програми з навчального предмета «Захист України» розробляє та затверджує Міністерство освіти і науки за погодженням із Міністерством оборони.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.
Фото rada.gov.ua

Верховна Рада України прийняла закони:

Щодо захисту інтересів власників земельних часток (паїв), а також застосування адміністративної процедури у сфері земельних відносин

22 травня 2024 року Верховна Рада України прийняла Закон України щодо захисту інтересів власників земельних часток (паїв), а також застосування адміністративної процедури у сфері земельних відносин (реєстр. № 11150).

Прийнятим Законом передбачено, зокрема:

► продовження строку оформлення невироблених (нерозподілених) земельних ділянок, здійснення розподілу земельних ділянок між власниками земельних часток (паїв) та їх спадкоємцями земель, що залишилися у колективній власності після розподілу земельних ділянок (з 2025 року по 2028 рік).

► відновлення обов'язковості підвищення кваліфікації сертифікованих інженерів-землевлпорядників (на сьогодні норма зупинена на час військового стану).

► продовження до 2026 року реалізації пілотного проекту із внесення відомостей до Державного земельного кадастру сертифікованими інженерами-землевлпорядниками;

► надання можливості використання коштів, які надійшли до відповідних бюджетів в по-

рядку відшкодування втрат лісогосподарського виробництва

на розроблення робочих проектів землеустрою та реалізацію

заходів, які передбачені цими проектами;

► встановлення, що кошти від відшкодування втрат сільськогосподарського призначення, які залишилися у місцевих бюджетах до скасування інституту втрат сільськогосподарського виробництва, витрачаються на охорону земель;

► відновлення можливості здійснення заходів з обміну правами користування земельними ділянками сільськогосподарського призначення, розташованими у масиві земель сільськогосподарського призначення на підставі рішення суду.

Крім того, Закон передбачає особливості застосування адміністративної процедури у земельних відносинах, яка, зокрема, забороняє органам виконавчої влади та місцевого самоврядування відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру» відкликати свої рішення про передачу земельних ділянок у власність та користування. Акт закріпив правило, за яким визнавати недійсними протиправні рішення органів влади про передачу земельних ділянок має лише суд.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.
Фото rada.gov.ua.

Яким урегулює примусове відчуження майна в умовах воєнного стану

Верховна Рада України прийняла у повторному читанні та в цілому проект Закону про внесення змін до статті 8 Закону України «Про критичну інфраструктуру» (щодо врегулювання спорів, предметом яких є право власності держави на об'єкти критичної інфраструктури, що перебувають у державній власності) (реєстр. № 8316).

Прийнятим Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення діяльності об'єктів критичної інфраструктури під час дії воєнного стану» внесено зміни до Господарського процесуального кодексу,

Цивільного процесуального кодексу, Кодексу адміністративного судочинства, Кодексу України з процедур банкрутства, Закону України «Про правовий режим майна у Збройних Силах України», Закону України «Про управління об'єктами державної власності», Закону України «Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану», Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань», Закону України «Про виконавче провадження», Закону України

«Про критичну інфраструктуру».

Право на звернення до суду для захисту прав та свобод не обмежується.

Виконавче провадження не зупиняється щодо зобов'язань, які виникли після дати примусового відчуження часток (акцій, паїв) операторів критичної інфраструктури на користь держави.

Виконавче провадження не зупиняється щодо рішень про виплату заробітної плати, вихідної допомоги, інших виплат (компенсацій), що належать працівнику, у зв'язку з трудовими відносинами; про відшкоду-

вання матеріальної (майнової) шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи; про стягнення аліментів; про стягнення заборгованості зі сплати внесків до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування і заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Удосконалено правове регулювання окремих аспектів здійснення примусового відчуження майна в умовах правового режиму воєнного стану, що надасть додаткові можливості для ліквідації наслідків надзви-

чайної ситуації на об'єктах критичної інфраструктури.

Передбачається, що за рішенням Кабінету Міністрів України Міністерство оборони України здійснюватиме управління корпоративними правами (акціями, частками), примусово відчуженими в умовах правового режиму воєнного стану, відповідно до законодавства з питань управління об'єктами державної власності.

Удосконалюються питання державної реєстрації, у зв'язку з передачею в управління Міністерства оборони корпоративних прав.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.

Про єдину роумінгову зону з ЄС, — Комітет з питань цифрової трансформації

Верховна Рада України більшістю голосів прийняла у другому читанні та в цілому Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо імплементації норм законодавства Європейського Союзу з питань роумінгу» (реєстр. № 10265).

Цей Закон забезпечує приєднання України до спільної роумінгової зони Україна — ЄС та отримання українцями послуг

роумінгу у країнах ЄС у режимі «Роумінг як вдома».

Цей режим дозволить громадянам України, які періодично подорожують до будь-якої з 27 країн-членів ЄС, користуватись власним мобільним телефоном із такими самими тарифами й умовами, як вони робили б це в Україні. Також перевагами спільної роумінгової зони зможуть скористатись і

користувачі європейських операторів, які подорожують в Україну.

Завдяки цьому Закону створюються умови як для розширення співробітництва, так і збільшення прямих контрактів, розширення бізнесу й збільшення європейських інвестицій.

Акт забезпечує виконання умов для отримання Україною

режиму внутрішнього ринку з ЄС у сфері електронних комунікацій. Завдяки йому будуть більш захищені права та інтереси споживачів, забезпечена співпраця українських постачальників електронних комунікаційних послуг на рівних умовах з європейськими та здійснення ефективного захисту інтересів України під час трансграничного вирішення спорів у

сфері електронних комунікацій. А ще він забезпечує ефективне співробітництво з Органом європейських регуляторів електронних комунікацій (BEREC).

Дякуємо всім, хто долучився до спільної роботи над законопроектом!

Рухаємось до єдиного Цифрового ринку ЄС разом!

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.

Коментар до закону

Сергій ШТЕПА: Створення єдиної роумінгової зони з ЄС дозволить користуватися за кордоном послугами роумінгу за нашими національними тарифами

Верховна Рада України прийняла в другому читанні законопроект № 10265, що передбачає створення єдиної роумінгової зони з Європейським Союзом за принципом «Roam-Like-At-Home» («Роумінг як удома»).

Про це розповів народний депутат, заступник Голови Комітету з питань цифрової трансформації Сергій Штепа.

«Після підписання цього законопроекту й завершення всіх процедур спільно з Євросоюзом українці, які перебуватимуть на території ЄС, зможуть користуватись послугами роумінгу за домашніми національними тарифами, не сплачуючи додатково за послуги роумінгу. Так само як і мандрівники з Європи, що перебуватимуть на території

України, зможуть користуватись послугами зв'язку теж за своїми національними тарифами», — пояснив політик.

За його словами, це дуже важливий крок для європейської інтеграції України, адже створюється єдиний цифровий ринок з ЄС.

«Крім того, такий підхід значно покращить інвестиційний

клімат в Україні. Наші оператори мобільного зв'язку зможуть співпрацювати з європейськими колегами за єдиними принципами й нормами. Переконали, що це матиме позитивний вплив на економічну ситуацію в Україні», — наголосив парламентарій.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.
Фото rada.gov.ua

Парламент України прийняв за основу законопроекти:

Щодо проведення освідування та експертизи, укладення угоди про примирення та кримінальних проваджень у формі приватного обвинувачення у зв'язку з ратифікацією Стамбульської конвенції

Верховна Рада України прийняла у першому читанні за основу проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо проведення освідування та експертизи, укладення угоди про примирення та кримінальних проваджень у формі приватного обвинувачення у зв'язку з ратифікацією Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами (Стамбульська конвенція)» (реєстр. №10420).

Положеннями законопроекту пропонується внести зміни до Кримінального процесуального кодексу України (далі — КПК України), якими:

1) ч. 2 ст. 55 КПК України доповнити присисом про те, що у разі, якщо кримінальне провадження розпочато за фактом вчинення кримінального правопорушення, внаслідок якого малолітній, неповнолітній чи осо-

бі визнаній у встановленому законом порядку недієздатною чи обмежено дієздатною, завдано моральної, фізичної або майнової шкоди, така особа набуває статус потерпілого з моменту внесення відповідних відомостей до ЄРДР, без подання заяви про вчинення щодо неї кримінального правопорушення або заяви про залучення її до провадження як потерпілого;

2) передбачити, що у разі, якщо свідок чи потерпілий є неповнолітньою особою, а також у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, передбачених ст. ст. 152, 153, 154, 155, 156, 156-1 Кримінального кодексу України (далі — КК України), сторона кримінального провадження, представник юридичної особи, стосовно якої здійснюється провадження, мають право звернутися до слідчого судді із клопотанням провести допит такої особи в судовому засіданні, зокрема, одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб (ч. 1 ст. 225 КПК України в редакції проекту);

3) зазначити, що у кримінальних провадженнях щодо

кримінальних правопорушень, передбачених ст. ст. 152, 153, 155 та 156 КК України, за клопотанням потерпілого, його представника або законного представника слідчий, прокурор забезпечує проведення освідування невідкладно після внесення відомостей про вчинення такого кримінального правопорушення до ЄРДР (абз. 2 ч. 2 ст. 241 КПК України редакції проекту);

4) врегулювати, що лише за ініціативи потерпілого, його представника або законного представника та з дотриманням вимог, передбачених ч. 3 ст. 469 КПК України, може бути укладена угода про примирення у кримінальних провадженнях

щодо кримінального правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи; кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 134, ч. 4 ст. 134, ч. 5 ст. 134, ст. 151-2 КК України (ч. 1 ст. 469 КПК України в редакції проекту) тощо.

Положення законопроекту сприятимуть приведенню окремих норм національного законодавства у відповідність до Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами (Стамбульської конвенції).

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.

Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України для виправлення недоліків технічного характеру

Верховна Рада України прийняла у першому читанні за основу проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України для виправлення недоліків технічного характеру» (реєстр. № 10274).

Положеннями законопроекту пропонується внести зміни до Кримінального процесуального

кодексу України з метою усунення недоліків технічного характеру, а саме:

1) у ч. 2 ст. 64-2 слова «третьою особою» замінити словами «права та обов'язки третьої особи», внаслідок чого буде передбачено, що права та обов'язки третьої особи, щодо майна якої вирішується питання про арешт, виникають із моменту

звернення прокурора до суду з клопотанням про арешт майна;

2) у ч. 3 ст. 309 слова «скарги на» виключити, тим самим врегулювавши, що інші ухвали слідчого судді (крім визначених у ч. ч. 1, 2 ст. 309 КПК України) оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження у суді;

3) у ч. 4 ст. 568 слово «запитуваній» замінити словом «запитуючій», а, відтак, вказати, що майно, передбачене п. 1 ч. 3 ст. 568 КПК України, не передається запитуючій стороні або його передання може бути відстрочене чи тимчасовим, якщо це майно потребується для цілей розгляду цивільної або кримінальної справи в Україні чи

не може бути вивезено за кордон з інших підстав, передбачених законом.

Положення законопроекту сприятимуть підвищенню якості Кримінального процесуального закону, позбавивши його відповідних недоліків технічного характеру.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.

Щодо посилення відповідальності за незаконну діяльність у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їхніх аналогів та прекурсорів під час дії воєнного стану

Верховна Рада України прийняла у першому читанні за основу проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за незаконну діяльність у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів під час дії воєнного стану» (реєстр. № 10236).

Положеннями законопроекту пропонується внести зміни до Кримінального кодексу України (далі — КК України), якими посилені кримінальну відповідальність за:

1) незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання прекурсорів, передбачивши нижню межу покарання у виді штрафу до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (до 8500 гривень), вищу — позбавлення волі на строк від семи до десяти років з конфіскацією майна (ст. 311 КК України в редакції проекту);

2) порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їхніх аналогів або прекурсорів, передбачивши нижню межу покарання у виді штрафу до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (до 8500 гривень), вищу — позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права

обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років (ст. 320 КК України в редакції проекту);

3) передбачити кримінальну відповідальність за бездіяльність працівника правоохоронного органу або уповноваженої службової особи, або іншої уповноваженої особи щодо незаконної діяльності у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їхніх аналогів і прекурсорів та інших кримінальних правопорушень проти здоров'я населення, встановивши нижню межу покарання у виді позбавлення волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років, вищу — позбавлення волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років із позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років із конфіскацією майна (нова

ст. 365-4 КК України в редакції проекту).

Положення законопроекту сприятимуть удосконаленню та посиленню відповідальності за

кримінальні правопорушення у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їхніх аналогів або прекурсорів тощо, а також зниженню рівня

злочинності та зменшенню зловживань у цій сфері.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.
Фото rada.gov.ua.

Щодо встановлення відповідальності за електронно-комунікаційне шахрайство

Верховна Рада України 22 травня прийняла у першому читанні за основу проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо встановлення відповідальності за електронно-комунікаційне шахрайство» (реєстр. № 10190).

Законопроект доповнює Кримінальний кодекс України (далі — КК) новими статтями 190¹, 255⁴, 255⁵, якими передба-

чено кримінальну відповідальність за:

► електронно-комунікаційне шахрайство, тобто протиправне збирання, зберігання, обробку та використання персональних даних, інформації, яка містить банківську таємницю, у тому числі індивідуальну облікову інформацію, реквізити платіжного інструменту, платіжної картки, код авторизації, з метою заволо-

діння чужим майном або придбання права на майно шляхом обману чи зловживання довірою з використанням електронної комунікації та/або технічних засобів електронних комунікацій (нова стаття 190¹ КК);

► створення, керівництво електронно-комунікаційною шахрайською організацією, а також участь у ній (нова стаття 255⁴ КК);

► залучення до участі в електронно-комунікаційній шахрайській організації (нова стаття 255⁵ КК).

Законопроект спрямований на посилення боротьби з шахрайськими кол-центрами, які професійно займаються обманом громадян України.

Зокрема, за створення, керівництво електронно-комунікаційною шахрайською організа-

цією, а також участь у ній пропонується покарання

від 7 до 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Прийняття законопроекту сприятиме удосконаленню та посиленню кримінальної відповідальності за електронно-комунікаційне шахрайство, а також сприятиме зниженню рівня злочинності у цій сфері.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.

Верховна Рада прийняла за основу законопроекти:

Щодо вдосконалення правових засад застосування заходів примусу військовослужбовцями Національної гвардії України

Верховна Рада України 22 травня прийняла у першому читанні за основу проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Національну гвардію України» щодо вдосконалення правових засад застосування заходів примусу військовослужбовцями Національної гвардії України» (реєстр. № 10311).

Законопроект врегулює питання, пов'язані із застосуванням військовослужбовцями Національної гвардії України заходів примусу, зокрема фізичного впливу, спеціальних засобів, зброї, озброєння та бойової техніки.

Законопроект вносить зміни до Закону України «Про Національну гвардію України» (далі — Закон), зокрема:

1. У статті 2 (Основні функції Національної гвардії України) уточнити, що однією з основних функцій Національної гвардії України є охорона та оборона органів військового управління, військових частин (центрів, підрозділів), навчальних закладів, навчальних військових частин (навчальних центрів), закладів охорони здоров'я, інших закладів, баз та установ, військових містечок, військових ешелонів, транспортних колон (транспорту) Національної гвардії України.

2. У статті 13 (Права військовослужбовців Національної гвардії України) закріпити право військовослужбовців

Національної гвардії України застосовувати заходи примусу з метою виконання покладених на них завдань.

3. Розділ V (Застосування заходів примусу військовослужбовцями Національної гвардії України) викладається у новій редакції, згідно з положеннями якого детально врегулюється застосування військовослужбовцями Національної гвардії України заходів примусу, до яких пропонується віднести: фізичний вплив; спеціальні засоби; зброю, озброєння та бойову техніку, озброєння повітряних суден.

Загалом законопроект спрямований на визначення умов, меж, підстав та порядку застосування військовослужбовцями Національної гвардії України заходів примусу під час виконання повноважень, які раніше не були визначені Законом України «Про Національну гвардію України».

Прес-служба
Апарату
Верховної Ради України.

Фото rada.gov.ua.

Щодо посилення відповідальності за використання публічних коштів посадовими особами розпорядниками та одержувачами коштів державного та місцевих бюджетів, підприємств державного та комунального сектора економіки

Верховна Рада України 22 травня прийняла у першому читанні за основу проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за використання публічних коштів посадовими особами розпорядниками та одержувачами коштів державного та місцевих бюджетів, підприємств державного та комунального сектора економіки» (реєстр. № 10255).

Законопроект удосконалює адміністративну відповідальність за вчинення посадовими особами порушень, пов'язаних з використанням публічних коштів.

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі — КУпАП) статтю 212³ (Порушення права на інформацію та права на звернення) новими частинами, відповідно до яких, встановити адміністративну відповідальність посадових

осіб за неоприлюднення, несвоєчасне оприлюднення інформації, а також за оприлюднення недостовірної, неточної або неповної інформації, обов'язкове оприлюднення якої передбачено Законом України «Про відкритість використання публічних коштів». До того ж передбачено відповідальність за повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених новими частинами законопроекту.

Розгляд справ про такі адміністративні правопорушення покладається на Органи державного фінансового контролю, з огляду на це, вносяться відповідні зміни до статті 234¹ КУпАП.

2. Закон України «Про відкритість використання публічних коштів» статтю 2 (Єдиний веб-портал використання публічних коштів), статтю 3 (Зміст інформації про використання публічних коштів, що підлягає оприлюдненню, та строки її

оприлюднення) та статтю 4 (Відповідальність за порушення вимог цього Закону), зокрема:

► уточнити, що відповідальність настає саме за неоприлюднення інформації або за несвоєчасне оприлюднення, недостовірність та неточність такої інформації;

► передбачити збільшення строку зберігання зазначеної інформації в режимі вільного доступу з трьох до п'яти років з дня оприлюднення;

► закріпити, що запропоновані порушення є підставою для включення заходів з проведення інспектування до плану проведення заходів державного фінансового контролю та зобов'язати посадових осіб протягом п'яти робочих днів з дати отримання запиту надати органу державного фінансового контролю інформацію щодо забезпечення вимог цього Закону.

3. Закон України «Про захист персональних даних», Закон України «Про інформацію», Закон України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», Закон України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні».

У зв'язку зі змінами надати право органу державного фінансового контролю здійснювати провадження в справах про адміністративні правопорушення, накладати адміністративні стягнення, збирати та отримувати персональні дані особи у таких випадках та одержувати інформацію з обмеженим доступом, необхідну для виконання покладених завдань.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.

Щодо запровадження відповідальності за порушення вимог щодо утримання та експлуатації об'єктів фонду захисних споруд цивільного захисту

Верховна Рада України на засіданні 22 травня 2024 року прийняла за основу проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Кримінального кодексу України щодо запровадження відповідальності за порушення вимог щодо утримання та експлуатації об'єктів фонду захисних споруд цивільного захисту» (реєстр. № 9362-1).

Метою законопроекту є запровадження адміністративної та кримінальної відповідальності за порушення вимог утримання та експлуатації об'єктів фонду захисних споруд та поси-

лення відповідальності за порушення вимог пожежної та техногенної безпеки.

Законопроектом пропонується внести зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, а саме:

► доповнити новою статтею 1753 «Порушення встановлених законодавством вимог щодо утримання та експлуатації об'єктів фонду захисних споруд цивільного захисту»;

► право складати протоколи та розглядати справи про такі адміністративні правопорушення надаються центральному органу виконавчої влади, що реалізує

державну політику у сфері цивільного захисту;

► запроваджуються економічно-обґрунтовані розміри штрафних санкцій за порушення вимог утримання та експлуатації об'єктів фонду захисних споруд.

Кримінальний кодекс України пропонується доповнити новою статтею 2702 «Порушення встановлених законодавством вимог щодо утримання та експлуатації об'єктів фонду захисних споруд цивільного захисту», якою встановити кримінальну відповідальність за порушення вимог законодавства щодо утримання та

експлуатації об'єктів фонду захисних споруд цивільного захисту, що призвело до загибелі людей чи інших тяжких наслідків.

Прийняття даного законопроекту сприятиме захисту життя та здоров'я людей, зміцненню цивільної безпеки, встановить відповідальність посадових осіб за неналежне утримання об'єктів фонду захисних споруд, а також за незабезпечення безперешкодного цілодобового доступу населення до приміщень, які визначені як укриття, в разі оголошення сигналу тривоги.

Прес-служба
Апарату Верховної Ради України.

Верховна Рада прийняла за основу в першому читанні:

Проект Закону України «Про внесення зміни до частини першої статті 14 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність»

22 травня 2024 року Верховною Радою України прийнято за основу в першому читанні проект Закону України «Про внесення зміни до частини першої статті 14 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» (реєстр. № 11168).

Законопроект пропонується внести зміни до частини першої статті 14 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність», якими надати заступнику Генерального прокурора — керівнику Спеціалізованої антикорупційної прокуратури право своїми наказами уповноважувати

прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури на здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності. Прийняття законопроекту дозволить забезпечити безперервне та безперешкодне здійснення прокуратурами Спеціалізо-

ваної антикорупційної прокуратури покладених на них функцій та узгодити статтю 14 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» з положеннями Закону України «Про прокуратуру».

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Проект Закону України щодо посилення відповідальності за дрібне викрадення чужого майна

22 травня 2024 року Верховною Радою України прийнято за основу в першому читанні проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за дрібне викрадення чужого майна» (реєстр. № 11068).

ревищує 0,5 неоподаткованого мінімуму доходів громадян (тобто 757 грн), а дрібне викрадення чужого майна вчинене у значному розмірі, якщо його вартість не перевищує трьох неоподаткованих мінімумів доходів громадян (4542 грн).

Також положеннями законопроекту запропоновано внести зміни до статей 22, 38, 255, 268, 277 КУпАП, які стосуються строків накладення адміністративного стягнення, суб'єктів складання протоколів та можливості розгляду таких справ без обов'язкової присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Законопроект врегульовує питання праводносин в адміністративній та кримінально-правовій сферах задля забезпечення більш ефективного, справедливого застосування покарання за фактами дрібних крадіжок, а також удосконалює порядок кваліфікації дрібного викрадення чужого майна.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Фото gada.gov.ua.

Проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо повноважень інспекторів з паркування у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху

Верховна Рада України прийняла за основу проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо повноважень інспекторів з паркування у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху» (№ 9092-3).

Метою є тимчасове, на період дії правового режиму воєнного стану, позбавлення виконавчих комітетів (виконавчих органів) сільських, селищних, міських рад, в особі інспекторів з паркування, права здійснення тимчасового затримання транспортних засобів та надання відповідних повноважень працівникам уповноважених підрозділів Національної поліції.

Законопроект вносяться наступні зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення:

► розширюється перелік підстав для інспекторів з паркування щодо притягнення до адміністративної відповідальності за частиною шостою ст. 122 (Зупинка чи стоянка транспортних засобів на місцях, що позначені відповідними дорожніми знаками або дорожньою розміткою, на яких дозволено зупинку чи стоянку лише транспортних засобів, якими керують водії з інвалідністю або водії, які перевозять осіб з інвалідністю) та частиною шостою ст. 1521 (Паркування транспортного засобу на місцях,

призначених для безоплатного паркування транспортних засобів, якими керують водії з інвалідністю або водії, які перевозять осіб з інвалідністю);

► уточнюються норми санкцій статей 122 «Перевищення встановлених обмежень швидкості руху, проїзд на заборонний сигнал регулювання дорожнього руху та порушення інших правил дорожнього руху» та 1521 «Порушення правил паркування транспортних засобів та порушення правил обладнання майданчиків для платного паркування транспортних засобів»;

► забороняється тимчасове затримання транспортного засобу інспекторами з

паркування винятково під час дії правового режиму воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях, де введено воєнний стан.

Прийняття цього законопроекту врегулює питання тимчасового затримання транспортного засобу під час дії правового режиму воєнного стану в Україні, а саме: під час повітряної тривоги дозволить зберегти життя та здоров'я водіїв, які змушені швидко залишати транспортні засоби для пошуку укриття, водночас порушуючи правила зупинки або стоянки.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Законопроект реєстр. № 9219

22 травня 2024 року Верховною Радою України за результатами розгляду у першому читанні прийнято за основу законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування повноважень центральних органів виконавчої влади у сфері промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці, поводження з вибуховими матеріалами, здійснення державного гірничого нагляду, здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог законодавства про працю та зайнятість населення (реєстр. № 9219), поданий Кабінетом Міністрів України.

Шляхом внесення змін до ряду законодавчих актів, серед яких слід відмітити Кодекс України про надра, Кодекс цивільного захисту України, Водний Кодекс, передбачається передача

низки повноважень від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці до інших центральних органів, зокрема, до центрального органу ви-

конавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного гірничого нагляду, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами, а також територіальним органам Міністерства внутрішніх справ тощо.

Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування доручено доопрацювати

зазначений законопроект з урахуванням поправок і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

Відповідно до Регламенту Верховної Ради України період збору поправок і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи триватиме з 23 травня по 6 червня 2024 року.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання праці домашніх працівників

Верховна Рада України **постановляє:**
1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) у статті 7 слова «за трудовими договорами, додаткові» замінити словами «за трудовими договорами, у тому числі домашніх працівників, додаткові»;

2) частину першу статті 24 доповнити пунктом 6³ такого змісту:

«6³) при укладенні трудового договору з домашнім працівником»;

3) у статті 41:

частину першу доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) вчинення домашнім працівником винних дій, які завдали або могли завдати шкоди життю чи здоров'ю члена домогосподарства»;

у частині третьої слова і цифри «пунктами 1—5 частини першої» замінити словами і цифрами «пунктами 1—3, 4—5 частини першої»;

4) у частині першій статті 43 слова «(крім випадку ліквідації підприємства, установи, організації)» замінити словами і цифрами «(крім випадку ліквідації підприємства, установи, організації, а також припинення трудового договору з домашнім працівником з ініціативи роботодавця відповідно до статті 173⁶ цього Кодексу)»;

5) частину першу статті 43¹ доповнити абзацом дванадцятим такого змісту:

«звільнення домашнього працівника»;

6) статтю 47 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«На роботодавця — фізичну особу, яка використовує працю домашніх працівників, вимоги цієї статті поширюються з урахуванням положень глави XI-A цього Кодексу»;

7) у частині четвертій статті 49² слова «не застосовуються до працівників» замінити словами «не застосовуються до домашніх працівників, до працівників»;

8) частину третю статті 62 доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6) про необхідності виконання домашніми працівниками невідкладних робіт, передбачених трудовим договором, невиконання яких загрожуватиме життю чи здоров'ю члена домогосподарства, або в інших виняткових випадках, визначених трудовим договором»;

9) у статті 71:

частину другу доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) для виконання домашніми працівниками невідкладних робіт, передбачених трудовим договором, невиконання яких загрожуватиме життю чи здоров'ю члена домогосподарства, або в інших виняткових випадках, визначених трудовим договором, які не могли бути передбачені завчасно»;

частину третю після слів «Залучення працівників» доповнити словами «(крім домашніх працівників)»;

10) частину другу і одинадцяті статті 153 викласти в такій редакції:

«Забезпечення безпечних і нешкідливих умов праці покладається на роботодавця, крім випадків укладення між працівником та роботодавцем трудового договору про дистанційну роботу. При використанні праці домашніх працівників створення належних, безпечних і здорових умов праці покладається на сторони трудового договору. Домашній працівник має право відмовитися від виконання важких робіт, робіт із шкідливими чи небезпечними умовами праці»;

«При виконанні дистанційної роботи або при використанні праці домашніх працівників роботодавець несе відповідальність за безпечність і належний технічний стан обладнання та засобів виробництва, що передаються працівнику для виконання відповідної роботи»;

11) доповнити главою XI-A такого змісту:

«Глава XI-A ПРАЦЯ ДОМАШНІХ ПРАЦІВНИКІВ

Стаття 173². Домашні працівники та домашня праця

Домашній працівник — це фізична особа, яка виконує домашню працю у межах трудових відносин з роботодавцем.

Домашня праця — це робота, яка виконується для домогосподарства за трудовим договором.

Не вважається домашньою працею робота для домогосподарства, яка здійснюється особою нерегулярно та не більше 40 годин на місяць.

Для цілей цієї глави:

домогосподарством визнається сукупність осіб, які спільно проживають в одному жиллому приміщенні або його частині, забезпечують себе всім необхідним для життя, ведуть спільне господарство, повністю або частково об'єднують та витрачають кошти. Такі особи можуть перебувати у родинних стосунках чи стосунках сваяцтва, не перебувати у будь-яких із таких стосунків або перебувати і в родинних стосунках, і в стосунках сваяцтва. Домогосподарство може складатися з однієї особи;

роботодавцем є фізична особа, яка є одним із членів домогосподарства та з якою домашній працівник уклав трудовий договір.

Не допускається прийняття на роботу домашнім працівником особи, яка не досягла 16-річного віку.

Стаття 173³. Правовий статус домашніх працівників та особливості його регулювання

З урахуванням специфіки домашньої праці та особливостей умов праці, передбачених цим Кодексом, домашні працівники користуються всіма трудовими правами та гарантіями, передбаченими законодавством про працю, у тому числі на безпечні та здорові умови праці.

З домашніми працівниками укладається трудовий договір, який є основним документом, що засвідчує виникнення, зміну та припинення трудових відносин та визначає права та обов'язки сторін, а також є підставою для допуску домашнього працівника до роботи після здійснення роботодавцем повідомлення центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, про прийняття домашнього працівника на роботу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Трудовий договір укладається в письмовій формі у двох примірниках, що мають однакову юридичну силу і зберігаються у кожної із сторін.

Трудовий договір, укладений з домашнім працівником, обов'язково має містити:

1) прізвище, ім'я, по батькові та адреси роботодавця і домашнього працівника;

2) місце роботи;

3) дату початку дії трудового договору, а в разі укладення строкового трудового договору — строк дії договору;

4) опис виду і характеру роботи у формі, достатній для розуміння особою без спеціальних фахових знань «обсягу своїх трудових обов'язків»;

5) умови оплати праці (її розмір, періодичність, строки виплати, спосіб розрахунку, оплата роботи в нічний та надурочний час, у вихідні, святкові та неробочі дні);

6) тривалість робочого часу і часу відпочинку, порядок залучення до надурочних робіт, роботи у вихідні, святкові та неробочі дні;

7) умови надання щорічної оплачуваної відпустки;

8) способи обміну інформацією.

Трудовий договір, укладений з домашнім працівником, може передбачати додаткові, крім передбачених законодавством, права, гарантії, соціально-побутові пільги та взаємні зобов'язання сторін.

Протягом строку дії трудового договору до нього можуть бути внесені зміни за згодою сторін. Зміни до трудового договору вносяться в письмовій формі.

Сторони самостійно вирішують питання щодо необхідності ведення первинної облікової документації та трудової книжки домашнього працівника.

Загальнообов'язкове державне соціальне страхування домашніх працівників здійснюється на засадах добровільності.

Домашнім працівникам, які є неповнолітніми особами, тривалість роботи встановлюється з урахуванням часу, необхідного для здобуття ними загальної середньої, професійної (професійно-тех-

нічної), фахової передвищої або вищої освіти.

Стаття 173⁴. Додаткові права, обов'язки, гарантії та умови праці домашніх працівників, які проживають у житлі домогосподарства

У трудовому договорі, укладеному з домашнім працівником, може бути передбачено платне чи безплатне надання роботодавцем житла домашньому працівнику в користування.

Надане домашньому працівникові жиле приміщення має відповідати вимогам законодавства.

У разі платного надання житла в користування домашньому працівникові такі відносини регулюються актами цивільного законодавства. Роботодавець не має права самостійно проводити відрахування із заробітної плати домашнього працівника в рахунок плати за користування таким житлом.

Домашньому працівнику має бути забезпечена повага до його честі та гідності, невтручання в його особисте життя.

Домашній працівник, який проживає в житлі домогосподарства, у тому числі на безоплатній основі, самостійно визначає місце для проведення часу відпочинку у вільний від роботи час або у період відпустки.

Вимога роботодавця про передачу на зберігання будь-якого документа домашнього працівника, у тому числі паспорту, є незаконною.

Не допускаються збирання, зберігання, використання та поширення інформації про домогосподарство без згоди роботодавця, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та захисту прав людини.

Стаття 173⁵. Робочий час та час відпочинку домашніх працівників

На домашніх працівників поширюються положення щодо тривалості робочого часу та часу відпочинку, передбачені цим Кодексом, з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

Якщо у зв'язку зі специфікою домашньої праці не може бути додержана передбачена законом шоденна або шотижнева тривалість робочого часу, допускається запровадження підсумованого обліку робочого часу, з тим щоб тривалість робочого часу за місячний обліковий період не перевищувала нормального числа робочих годин.

Домашній працівник самостійно веде облік свого робочого часу у зручній для нього формі та погоджує його з роботодавцем у строки, визначені трудовим договором.

Залучення домашнього працівника до надурочних робіт здійснюється згідно з умовами трудового договору і не може перевищувати граничні норми застосування надурочних робіт, визначені законом. Можливість виконання роботи у вихідні, святкові та неробочі дні передбачається трудовим договором.

Робочий день домашнього працівника може бути поділений на частини, з тим щоб загальна тривалість робочого часу не перевищувала його шоденної нормальної тривалості, при цьому домашній працівник може на власний розсуд розпоряджатися вільним від роботи часом.

Трудовий договір, укладений з домашнім працівником, може передбачати періоди очікування, які вважаються годинами роботи, під час яких домашній працівник не може розпоряджатися своїм часом на власний розсуд у зв'язку з необхідністю бути готовим до виконання за дорученням роботодавця передбачених договором трудових обов'язків.

Умови і розмір оплати періодів очікування або порядок надання іншого вільного від роботи часу із збереженням заробітної плати визначаються трудовим договором. При цьому розмір такої оплати не може бути меншим за розмір встановленого законом мінімального рівня оплати праці.

Тривалість періодів очікування, компенсація за які здійснюється шляхом оплати, не може перевищувати 10 відсотків тривалості робочого часу, визначеної трудовим договором.

На домашніх працівників не поширюються вимоги про обов'язковість погодження чи отримання дозволу вибор-

ного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) підприємства, установи, організації при запровадженні підсумованого обліку робочого часу (стаття 61) та при залученні до надурочних робіт (стаття 64), роботи у вихідні, святкові та неробочі дні (стаття 71).

Час здійснення домашнім працівником супроводу члена домогосподарства під час відпочинку включається в робочий час.

Стаття 173⁶. Особливості припинення трудового договору з домашнім працівником

Трудовий договір, укладений з домашнім працівником, може бути припинений з ініціативи однієї із сторін.

Про розірвання трудового договору на підставі пункту 1 частини першої статті 40 цього Кодексу роботодавець повідомляє домашнього працівника не менше ніж за 14 днів, якщо інше не передбачено трудовим договором.

Трудовий договір розривається з ініціативи роботодавця шляхом підписання додаткової угоди про розірвання трудового договору або в односторонньому порядку шляхом надсилання домашньому працівнику у спосіб, визначений трудовим договором, або рекомандованим листом з описом вкладення повідомлення про розірвання трудового договору.

У разі надсилання домашньому працівнику повідомлення про розірвання трудового договору засобами поштового зв'язку такий трудовий договір вважається розірваним з наступного робочого дня після дати вручення домашньому працівнику поштового відправлення.

Розірвання трудового договору з ініціативи домашнього працівника здійснюється у строки та на умовах, передбачених статтями 38, 39 цього Кодексу, якщо інше не визначено трудовим договором.

Домашній працівник має право негайно в односторонньому порядку розірвати трудовий договір з роботодавцем у разі вчинення стосовно нього членом домогосподарства винних дій, які посягають на честь чи гідність домашнього працівника, або втручання в його особисте життя.

Про факт та підстави припинення трудового договору, укладеного з домашнім працівником, роботодавець письмово повідомляє центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, протягом трьох днів з дня звільнення домашнього працівника.

Домашній працівник може вимагати від роботодавця внесення до трудового договору окремого запису про припинення такого трудового договору.

Стаття 173⁷. Особливості здійснення контролю за додержанням законодавства про працю стосовно домашніх працівників

Посадова особа центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, має право проводити в домогосподарстві роз'яснювальну роботу про найбільш ефективні способи додержання законодавства про працю, моніторинг стану його додержання, у тому числі щодо оформлення трудових відносин.

На запит центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, фізична особа зобов'язана надати інформацію про виконання фізичними особами домашньої праці в її домогосподарстві.

У разі наявності обґрунтованих підстав вважати, що домогосподарство використовує працю інших фізичних осіб, посадовій особі центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, забезпечується можливість проведення конфіденційної розмови з фізичною особою, яка виконує домашню працю в цьому домогосподарстві»;

12) частину першу статті 232 доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

ЗАКІНЧЕННЯ НА 8-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 7-Й СТОР.

«1) домашніх працівників»;
13) частину другу статті 233 доповнити другим реченням такого змісту: «Домашній працівник має право звернутися до суду із заявою про вирішення трудового спору у справах про звільнення в місячний строк з дня, коли він дізнався або повинен був дізнатися про порушення свого права»;
14) текст статті 253 доповнити словами «(крім домашніх працівників, які не беруть добровільної участі у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування)»;
15) у частині першій статті 259 слова «фізичними особами — підприємцями» замінити словами «фізичними особами»;
16) у частині другій статті 265:
в абзаці першому слова «фізичні особи — підприємці» замінити словами «фізичні особи»;
абзац другий після слів «без нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та податків» доповнити словами «(крім випадків, якщо платником єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та податків є сам працівник)».
2. Частину другу статті 30 Закону України «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121) доповнити словами «крім випадків, передбачених законом».
3. У частині першій статті 4 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171; 2017 р., № 40—41, ст. 383) слова «на умовах тру-

дового договору (контракту), включаючи» замінити словами «на умовах трудового договору (контракту) (крім домашніх працівників, які не беруть добровільної участі у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування), включаючи».
4. У Законі України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 2, ст. 10; 2021 р., № 20, ст. 178; із змінами, внесеними Законом України від 19 липня 2022 року № 2434-IX):
1) у частині другій статті 5 слова «про надомну роботу» виключити;
2) статтю 14 доповнити частиною четвертою такого змісту:
«При використанні праці домашніх працівників створення належних, безпечних і здорових умов праці покладається на сторони трудового договору, а роботодавець несе відповідальність за безпечність і належний технічний стан обладнання та засобів виробництва, що надаються працівнику для виконання відповідної роботи. Домашній працівник має право відмовитися від виконання важких робіт, робіт із шкідливими чи небезпечними умовами праці».
5. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49—51, ст. 376 із наступними змінами):
1) пункт 1 статті 11 після слів «на умовах трудового договору (контракту)» доповнити словами «(крім домашніх працівників, які не беруть добровільної участі у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування)»;
2) абзац другий пункту 1 статті 14 після слів і цифри «у пунктах 1» допов-

нити словами «(крім фізичних осіб, які використовують працю домашніх працівників)».
6. У Законі України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2—3, ст. 11 із наступними змінами):
1) абзац четвертий пункту 1 частини першої статті 4 викласти в такій редакції:
«фізичні особи, які забезпечують себе роботою самостійно, та фізичні особи, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту) (крім використання праці домашніх працівників)»;
2) статтю 8 доповнити новою частиною такого змісту:
«14². Єдиний внесок для осіб, які є домашніми працівниками і беруть добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, встановлюється у розмірі 22 відсотки суми, що визначається таким платником самостійно, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску»;
3) у статті 10:
частину першу доповнити абзацом шостим такого змісту:
«домашні працівники»;
у частині другій слова «в частині першій цієї статті» замінити словами «в абзацах третьому, п'ятому частини першої цієї статті»;

пункт 1 частини восьмої доповнити абзацом четвертим такого змісту:
«у разі припинення трудового договору з домашнім працівником».
7. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 25, ст. 92):
1) у частині першій статті 11 слова «на умовах трудового договору (контракту), гіг-контракту» замінити словами «на умовах трудового договору (контракту) (крім домашніх працівників, які не беруть добровільної участі у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування), гіг-контракту»;
2) у пункті 1 частини першої статті 29 слова «на умовах трудового договору (контракту), гіг-контракту» замінити словами «на умовах трудового договору (контракту) (крім домашніх працівників, які не беруть добровільної участі у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування), гіг-контракту».
II. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня опублікування цього Закону.
2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.
м. Київ,
25 квітня 2024 року.
№ 3680-IX.

Голова Комітету з питань аграрної та земельної політики Олександр Гайду провів робочу зустріч з представниками Посольства Федеративної Республіки Німеччина

Голова Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики Олександр Гайду провів робочу зустріч із Першим секретарем Посольства Федеративної Республіки Німеччина, радником з питань продовольства та сільського господарства Ансгаром Ашфальком.

Сторони обговорили питання співробітництва в аграрній галузі між Україною і Німеччиною, зокрема, вже надану Німеччиною підтримку аграрної сфери, підтримку інтеграції України до Європейського Союзу, розвитку органічного виробництва в Україні та

допомогу у представленні позиції України у керівних органах Європейського Союзу.

Олександр Гайду наголосив, що Україна високо цінує співпрацю з німецькими колегами та подякував за підтримку, яку протягом останніх років Німеччина надавала Україні.

Зустріч відбулась за підтримки Німецько-Українського проекту «Аграрно-політичний діалог».

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.
Фото rada.gov.ua.

Відбулося засідання Комітету з питань освіти, науки та інновацій

14 травня 2024 року відбулося засідання Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій, на якому було розглянуто низку питань, щодо яких народні депутати України — члени Комітету прийняли такі рішення:

- рекомендувати Верховній Раді України прийняти за основу:
 - проект Закону України «Про академічну доброчесність» (реєстр. № 10392 від 08.01.2024);
 - проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сприяння розвитку волонтерства серед здобувачів освіти» (реєстр. № 11159 від 09.04.2024);
 - проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо встановлення цільових показників діяльності керівників наукових установ, визначення стратегій і перспективних напрямів діяльності наукових установ» (реєстр. № 10424 від 22.01.2024);
 - рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду прийняти в другому читанні та в цілому з необхідними техніко-юридичними правками:
 - проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання насильству та

унеможливлення жорстокого поводження з дітьми» (реєстр. № 6393-д від 09.06.2023);

- проект Закону України «Про дошкільну освіту» (реєстр. № 8030 від 13.09.2022);
- проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підтримки наукової ро-

боти в закладах вищої освіти» (реєстр. № 9600 від 10.08.2023);

Рекомендувати Верховній Раді України:

- проект Постанови Верховної Ради України «Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України «Про Премію Верховної Ради України молодим ученим» щодо процедури присудження Премії» включити до порядку денного одинадцятої сесії Верховної Ради України IX скликання та за наслідками його розгляду прийняти в цілому;
- внести зміни до Додатку 3 «Персональний склад об'єднаної Конкурсної комісії з присудження Премії Верховної Ради України молодим ученим та іменних стипендій Верховної Ради України для молодих учених — докторів наук» до Рішення Комітету «Про конкурси на присудження Премії Верховної Ради України молодим ученим та призначення іменних стипендій Верховної Ради України для молодих вчених — докторів наук» від 15.12.2021 протокол № 90.

Переглянути запис засідання, яке транслювалось у прямому ефірі, в соціальних мережах, можна за посиланням: <https://www.facebook.com/kom.osvita.nauka>

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.
Фото rada.gov.ua.

Відповідальні за підготовку та випуск номера: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЕРОВА.

Засновник — Верховна Рада України

Передплатний індекс на 2024 рік 40224

174,00 грн. — на місяць;
522,00 грн. — на квартал;
1044,00 грн. — на пів року.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua Зам. 92572

Видавець — Державне підприємство «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03057, Київ-57, вул. Петра Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 503-61-92.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

Сайт — www.golos.com.ua

